

Interesse for Vejvæsenet, saaledes ogsaa med Hensyn til § 23.

Dernæst rettede det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen en Henvendelse til mig vedrørende Motorlovens § 4, 2det Stykke, hvor der staaer, at der ikke maa anvendes stærkt blændende Lygter, og at Justitsministeren fastsætter i saa Henseende nærmere Regler for Lygternes Indretning m. v. I Bekendtgørelse af 3. Marts 1919, 3die Afsnit, er der fastsat forskellige Regler for at undgaa de af det ærede Medlem paapegede Ulemper og for at sikre Overholdelsen af Lovens Bestemmelser i øvrigt. Der har været gjort mange Forsøg paa at forhindre eller nedsætte Automobillygternes blændende Virkning, men hidtil har de sagskyndige ikke kunnet enes om, hvilke Foranstaltninger der var de bedste. Forholdet er imidlertid stadig Genstand for Undersøgelse, og der er netop for nylig forelagt Ministeriet Forslag, der muligvis kan føre til en Løsning af dette Problem. Jeg indrømmer selvfølgelig, at det for de vejfarende er af stor Betydning at faa det løst; heri har det ærede Medlem fuldkommen Ret.

Det ærede Medlem Hr. Schrøder klagede ligeledes over Hensynsløshed fra motor-kørendes Side, særlig paa Sporvognspassagerernes Vegne. Maa jeg hertil, idet jeg i øvrigt henviser det ærede Medlem til at læse Forhandlingerne for Motorlovens Vedtagelse, svare, at dette Problem mange Gange har været fremme til Overvejelse, og man er hver Gang kommet til det Resultat, at en Bestemmelse om, at Automobiler skulde standse ved et Stoppested, naar der fandt Udstigning eller Indstigning af Passagerer Sted, vilde være upraktisk af Hensyn til Færdselen og upaakrævet af Hensyn til Sporvognspassagererne, naar det blot er gjort til en Pligt for de motor-kørende at udvise særlig Forsigtighed ved disse Stoppesteder og at køre saa langsomt, at Standning kan ske omtrent øjeblikkeligt. Spørgsmaalet blev udførligt debatteret, da Motorloven var til Revision sidste Gang, og baade Folketing og Landsting enedes om den nuværende Affattelse af Loven, saaledes at jeg egentlig ikke har megen Tro til Muligheden af en Ændring paa dette Omraade i Øjeblikket.

Det samme ærede Medlem gjorde endelig nogle Bemærkninger om Fængselsarbej-

det eller rettere om det i Straffeanstalterne udførte Bogtrykarbejde. Jeg skal love det ærede Medlem at undersøge dette Forhold nærmere og kan derfor i Øjeblikket indskrænke mig til to almindelige Bemærkninger. Den ene gaar ud paa, at det overhovedet er vanskeligt at ordne Fængselsarbejdet, om hvis Nødvendighed der i øvrigt har været fuldkommen Enighed paa Rigsdagen fra alle Partiers Side, saaledes, at det ikke kommer til at skade det almindelige Erhvervsliv eller enkelte Fag i højere Grad, og Ministeriet fører stadig Forhandlinger herom. Den anden Bemærkning er den, at man kun rent undtagelsesvis kan regne med, at man i Nyborg, hvor der fortrinsvis modtages yngre Fanger med relativ korte Straffe, vil kunne naa at udlære disse Fanger i noget Fag af Betydning, navnlig i et Fag som Bogtrykfaget. Endnu skal jeg blot pege paa, at Udviklingen herhjemme som andetsteds med Hensyn til Fangearbejde er gaaet rask og bevidst i Retning af at udelukke de private Entreprenører fra at lukrere ved den billige Arbejdskraft i Straffeanstalterne, en Udvikling, som jeg ved det ærede Medlem er enig med mig i fuldt ud at billige.

Jeg kommer derefter til den meget omtalte Sag vedrørende den Sædelighedsforbryder, som jeg ved hans Strafs Udstaaelse gav Ordre til indtil videre at tilbageholde, saaledes som jeg nærmere har gjort Rede for i den fra Justitsministeriet den 4. November udsendte Redegørelse til Pressen. Det ærede Medlem Hr. Rode har ganske naturligt fundet det rigtigt, at jeg forsvarer min Handlemaade i denne Sag her fra Folketingets Talerstol; thi, siger det ærede Medlem, den har jo vakt megen Opmærksomhed, man har sagt i Kredse, som ikke er den højtærede Justitsminister venligsindede, at nu vilde han baade formindske og forlænge Straf efter sit Forgodtbefindende, slippe Folk ud af Fængselet, inden Fængselstiden er tilendebragt, og holde dem tilbage, naar den er tilendebragt. Jeg maa advare det ærede Medlem Hr. Rode mod at fæste for megen Lid til, hvad der siges om disse Forhold i de mig uvenligsindede Kredse, selv om jeg indrømmer, at disse fortrinsvis synes at befinde sig i det ærede Medlems umiddelbare Nærhed, politisk talt, og derfor maa formodes at være særlig venligsindede mod